

การศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้น

A STUDY OF LEARNING ACHIEVEMENT AND ATTITUDE OF MATHAYOM
SUKSA 4 STUDENTS TOWARDS LEARNING VIETNAMESE LANGUAGE USING
BASIC VIETNAMESE LANGUAGE CURRICULUM

เถิน ถิ กวุ่นห์ ขาง อุษา คงทอง และบุญเรือง ศรีเหรียญ

Tran Thi Quynh Trang, Usa Kongthong, and Boonrueng Sriharun

หลักสูตรครุศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บทคัดย่อ

การวิจัยในครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) พัฒนาหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้น
สำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 (2) ศึกษาพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน
ภาษาเวียดนามเบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการใช้หลักสูตรภาษา
เวียดนามเบื้องต้น และ (3) ศึกษาเจตคติของนักเรียนมัธยมศึกษาชั้นปีที่ 4 ที่มีต่อการ
จัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้น กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย
ครั้งนี้ เป็นนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ของโรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลย
อลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2556 จำนวน
1 ห้องเรียน รวมทั้งสิ้น 37 คน ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-Stage Cluster
Random Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ประกอบด้วย 1) แผนการจัดการเรียน
การสอน จำนวน 10 แผนๆ ละ 3 ชั่วโมง 2) แบบเรียนภาษาเวียดนามเบื้องต้น
ประกอบด้วยเนื้อหาสาระ แบบฝึก และใบความรู้เรื่องวัฒนธรรมเวียดนาม จำนวน
10 เรื่อง 3) แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ชนิด 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่มี
ความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 ค่าอำนาจจำแนกระหว่าง 0.50-0.80 และค่าความยากระหว่าง
0.20-0.70 4) แบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาเวียดนามของนักเรียนที่
สอนโดยใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นแบบมาตราส่วนประเมินค่า 5 ระดับ 5) แบบ
ประเมินคุณภาพของหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้น สถิติพรรณนาที่ใช้ในการวิเคราะห์

ข้อมูลคือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และสถิติที่ใช้ทดสอบสมมติฐาน ความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้ หลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นซึ่งใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ (Repeated measure one way ANOVA)

ผลการศึกษาวิจัยพบว่า

1. ได้หลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีคุณภาพ เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ มีผลการประเมินความสอดคล้องระหว่าง 0.80-1.00
2. จากการวัดทั้งหมด 12 ครั้ง ในแต่ละครั้ง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นหลังการทดลองใช้หลักสูตรอยู่ในระดับดีมาก

ABSTRACT

This research aimed to 1) develop Vietnamese language curriculum for Mathayom Suksa 4 students 2) study the development of learning achievement of Vietnamese language of Mathayom Suksa 4 students after using basic Vietnamese language curriculum and 3) study the attitude towards learning Vietnamese language of Mathayom Suksa 4 students after using Vietnamese language curriculum. The sample used in this research was 1 class of thirty-seven students who were studying in Mathayom Suksa 4 in the first semester, academic year 2013, at Valaya Alongkorn Rajabhat University Laboratory School under the Royal Patronage, Pathum Thani province. Multi – stage cluster random sampling was used to divide students into an experimental group. The instruments used in this research were consisted of 1) 10 Vietnamese language lesson plans, 3 periods for each plan, 2) a basic Vietnamese textbook included 10 contents with exercises and handouts about Vietnamese cultural, 3) 30 item with 4 choices of learning achievement test of Vietnamese language had the reliability with

alpha coefficient equal to 0.80, discrimination value between 0.50-0.80 and difficulty value between 0.20-0.70 4) a 5 rating scales attitude test in studying Vietnamese language of students who learned by using Vietnamese language curriculum and 5) a quality evaluative form for Vietnamese curriculum.

Statistics used in data analysis were mean, percentage and standard deviation. The statistics used in hypothesis test was repeated measure one way ANOVA.

The results were as follows

1. The basic Vietnamese language curriculum development was suitable and appropriate. The result of the curriculum evaluation was shown between 0.80-1.00.

2. In the each testing time of total 12 times, the learning achievement of Mathayom Suksa 4 students that learned by using the basic Vietnamese language curriculum was developed at the .05 level of statistical significance.

3. The attitude towards basic Vietnamese language learning of students after using the curriculum was at the highest level.

คำสำคัญ

หลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้น ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เจตคติต่อการจัดการเรียนการสอน

ความสำคัญของปัญหา

ในยุคปัจจุบันนี้ ความต้องการทางด้านภาษาเพื่อเตรียมความพร้อมเข้าสู่ประชาคมอาเซียน (Association of South-East Asian Nations-ASEAN) มีความสำคัญอย่างยิ่งในแผนแม่บทว่าด้วยการเชื่อมโยงกันของอาเซียน (Master Plan on ASEAN Connectivity) ซึ่งผู้นำอาเซียนได้เห็นชอบในการประชุมที่กรุงฮานอย ประเทศเวียดนาม เมื่อปี ค.ศ. 2010 (พ.ศ. 2553) มีข้อความที่ระบุไว้อย่างชัดเจนว่า อาเซียนควรสนับสนุนให้ประชาชนของอาเซียนเรียนรู้เกี่ยวกับภาษาต่างๆ ที่ใช้ในอาเซียนเป็นภาษาที่ 3

นอกเหนือจากภาษาแม่ของตน และภาษาอังกฤษ (ASEAN Secretariat, 2011) ดังนั้นรัฐบาลไทยควรส่งเสริมให้คนไทยทุกระดับ ทุกสาขาอาชีพได้มีโอกาสเรียนภาษาของประเทศสมาชิกอาเซียนอย่างจริงจัง ไม่ว่าจะเป็นภาษาพม่า ภาษาลาว ภาษาเวียดนาม ภาษาเขมร ภาษามาเลย์ ซึ่งเป็นภาษาราชการ และใช้กันแพร่หลาย ในแต่ละประเทศ การส่งเสริมให้คนไทยเรียนภาษาต่างๆ ที่ใช้ในอาเซียนอย่างจริงจังนั้น นอกจากจะช่วยส่งเสริมความรู้ ความเข้าใจ เกี่ยวกับภาษา และวัฒนธรรมของประเทศเพื่อนบ้านแล้ว ยังช่วยเพิ่มโอกาสทางเศรษฐกิจให้แก่คนไทยทุกคนได้อีกทางหนึ่งด้วย ดังนั้น เราควรเรียนรู้ภาษาเพื่อนบ้านของเราเพิ่มเติมเพื่อสร้างความสัมพันธ์ ความร่วมมือและความมั่นคงทางเศรษฐกิจและสังคม

ในกลุ่มประเทศสมาชิกอาเซียน หากพิจารณาจะเห็นได้ว่า ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามมีประวัติศาสตร์และความสัมพันธ์ที่ดีกับประเทศไทยมายาวนานนับตั้งแต่วันที่ 6 สิงหาคม 1976 ซึ่งถือเป็นวันสถาปนาความสัมพันธ์ไทย-เวียดนามอย่างเป็นทางการ (Nguyễn Tường Lai, 2000) แม้จะเปิดประเทศได้เพียง 30 ปี แต่ประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามนั้นมีความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจสูงอย่างต่อเนื่องในขณะเดียวกันก็ยังสามารถธำรงรักษาประเพณีและวัฒนธรรมดั้งเดิมของตนไว้อย่างแข็งแกร่ง ด้วยเหตุผลดังกล่าวจึงทำให้มีผู้ต้องการเรียนภาษาเวียดนามเพื่อทำความรู้จักประเทศสาธารณรัฐสังคมนิยมเวียดนามและชาวเวียดนามมากยิ่งขึ้น อย่างไรก็ตามการเรียนการสอนภาษาเวียดนามในประเทศไทยยังประสบปัญหาอยู่ เนื่องจากขาดบุคลากรที่มีความชำนาญด้านภาษาเวียดนาม โดยเฉพาะภาษาเวียดนามเพื่อการสื่อสารในชีวิตประจำวัน และภาษาเวียดนามขั้นสูง

ปัจจุบัน การจัดการเรียนการสอนภาษาเวียดนามให้แก่ชาวไทยกำลังมีแนวโน้มพัฒนาอย่างรวดเร็ว เพราะในยุคระบบเศรษฐกิจฐานความรู้ ประเทศต่างๆ ตื่นตัวที่จะเรียนรู้ภาษา และวัฒนธรรมของประเทศคู่ค้ามากขึ้น การศึกษาภาษาและวัฒนธรรมของประเทศต่างๆ จึงมีความสำคัญไม่ยิ่งหย่อนไปกว่าศาสตร์ด้านอื่นๆ อาจจะมีพูดได้ว่า ภาษาเวียดนามในปัจจุบันเป็นที่รู้จักของชาวไทยเป็นจำนวนมากมีสถาบันสถานศึกษาและสถาบันอุดมศึกษาหลายแห่งเปิดสอนวิชาภาษาเวียดนาม หลักสูตรเกี่ยวกับประเทศเวียดนาม เช่น หลักสูตรเอเชียศึกษา หรือเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ศึกษา แต่การจัดการเรียนการสอนภาษาเวียดนามสำหรับชาวไทยของสถาบันการศึกษาต่างๆ ยังประสบปัญหา คือ มีความหลากหลายและไม่เป็นมาตรฐานเดียวกัน โดยเฉพาะเรื่องหลักสูตร โดยภาพรวมจะไม่ได้มีการจัดทำหลักสูตรเฉพาะในแต่ละชั้นปีการกำหนดเนื้อหาสาระในหลักสูตรจึง

เพียงแต่กำหนดเป็นวัตถุประสงค์อย่างกว้างๆ คือ มุ่งให้ผู้เรียนสามารถฟัง พูด อ่าน เขียน ภาษาเวียดนามเพื่อนำไปใช้สื่อสารได้จึงทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนการสอนไม่ได้เท่าที่ควร การฝึกทักษะต่างๆ ทำไม่ได้ทั่วถึง (ภัทรา พิณทะแพทย์, 2549)

ด้วยปัญหาต่างๆ เหล่านี้จึงมีความจำเป็นที่ต้องทำการพัฒนาหลักสูตรเพื่อให้ได้เนื้อหาที่สมบูรณ์ มีเนื้อหาอยู่ในทิศทางเดียวกัน ตรงกับความต้องการของชาวไทยในยุคแห่งประชาคมอาเซียน เหมาะสมกับระยะเวลาในการเรียนการสอนเพื่อให้ชาวไทยได้นำความรู้ที่เรียนไปใช้ในการสื่อสารในชีวิตประจำวันได้อย่างเต็มที่ ดังนั้น ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นในที่สุดผู้วิจัยคาดหวังว่าการศึกษาค้นคว้าจะเป็นประโยชน์ต่อการเรียนการสอนภาษาเวียดนามสำหรับชาวไทยโดยภาพรวม และการเสริมสร้างความเข้าใจอันดีต่อกันเพื่อการพัฒนาความสัมพันธ์ของทั้งสองประเทศ

โจทย์วิจัย/ปัญหาวิจัย

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเวียดนามของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนการสอนด้วยหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนมีพัฒนาการอย่างไร

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อพัฒนาหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4
2. เพื่อศึกษาพัฒนาการของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเวียดนามเบื้องต้นของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากการใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้น
3. เพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นหลังจากการใช้หลักสูตร

วิธีดำเนินการวิจัย

ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยโดยกำหนดขั้นตอนดังนี้

1. กระบวนการพัฒนาหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้น ประกอบด้วยรายละเอียดต่างๆ ดังนี้ (1) ศึกษาค้นคว้าข้อมูลพื้นฐาน (2) การจัดทำโครงสร้างหลักสูตรภาษาเวียดนาม

เบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 และ (3) การตรวจสอบคุณภาพของหลักสูตร ภาษาเวียดนามเบื้องต้นสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จากผู้เชี่ยวชาญ และปรับปรุงหลักสูตรตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

2. ดำเนินการทดลองใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่ได้มาโดยการสุ่มแบบหลายขั้นตอน (Multi-stage random Sampling) 1 ห้องเรียน จำนวน 37 คน ซึ่งเป็นกลุ่มที่โรงเรียนสาธิต มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี ปีการศึกษา 2556 เป็นเวลา 10 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 คาบ โดยทำการวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนก่อนการทดลอง ระหว่างการทดลอง และหลังการทดลองด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน แบบ 4 ตัวเลือก จำนวน 30 ข้อ ที่มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.81 ค่าความยาก ระหว่าง 0.20-0.70 และมีค่าอำนาจจำแนก ระหว่าง 0.50 – 0.80 และนำข้อมูลที่ได้มาวิเคราะห์ด้วยสถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และค่าร้อยละ สถิติที่ใช้ในการทดสอบสมมุติฐานความแตกต่างค่าเฉลี่ยของคะแนนจากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนโดยใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้น ซึ่งใช้การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวแบบวัดซ้ำ (Repeated Measure one way ANOVA)

3. หลังจากทดลองใช้หลักสูตรเสร็จเรียบร้อยแล้วผู้วิจัยได้ทำการวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาเวียดนามของนักเรียนที่เรียนด้วยหลักสูตรที่ผู้วิจัยสร้างขึ้นโดยใช้สถิติพรรณนา ได้แก่ ค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน วิเคราะห์ข้อมูลเพื่อศึกษาเจตคติของนักเรียนต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้น โดยการคำนวณค่าเฉลี่ย และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์เจตคติของนักเรียนหลังการจัดการเรียนการสอน กำหนดระดับเจตคติไว้ 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ต (Likert) เป็นแบบมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ ดังนี้

ระดับ 5 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วยอย่างยิ่ง
ระดับ 4 คะแนน	หมายถึง	เห็นด้วย
ระดับ 3 คะแนน	หมายถึง	ไม่แน่ใจ
ระดับ 2 คะแนน	หมายถึง	ไม่เห็นด้วย
ระดับ 1 คะแนน	หมายถึง	ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง

การสรุปผลเจตคติของนักเรียน แบ่งเป็น 5 ระดับ ดังนี้

ระดับดีมาก	มีค่าเฉลี่ย	4.50 – 5.00
ระดับดี	มีค่าเฉลี่ย	3.50 – 4.49
ระดับปานกลาง	มีค่าเฉลี่ย	2.50 – 3.49
ระดับน้อย	มีค่าเฉลี่ย	1.50 – 2.49
ระดับน้อยที่สุด	มีค่าเฉลี่ย	1.00 – 1.49

ผลการวิจัย

1. ผลการพัฒนาหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้น พบว่า ได้หลักสูตรที่มีความสอดคล้อง เหมาะสมกับวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ มีผลการประเมินระหว่าง 0.80-1.00 ซึ่งสามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้
2. จากการวัดทั้งหมด 12 ครั้ง ในแต่ละครั้ง ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ตามหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นพัฒนาขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05
3. เจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นหลังการทดลองใช้หลักสูตรอยู่ในระดับดีมาก

อภิปรายผล

จากผลการวิจัยเรื่อง การพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ที่มีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้น นำไปสู่การอภิปรายผลการทดลองได้ดังนี้

1. คุณภาพของหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้น

การพัฒนาหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้น ได้หลักสูตรที่มีคุณภาพในระดับมาก มีผลการประเมินคุณภาพหลักสูตรอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้เพราะหลักสูตรได้สร้างขึ้นมาจากแนวคิด การพัฒนาหลักสูตร และตัวหลักสูตรที่นักการศึกษาสร้างขึ้น และได้ศึกษาเกี่ยวกับความต้องการในด้านภาษาของนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษา เตรียมความพร้อมเพื่อเข้าสู่ประชาคมอาเซียนให้ได้หลักสูตรที่ตรงตามความต้องการและเหมาะสมกับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 มากที่สุด เพราะปัญหาในการจัดการเรียนการสอนส่วนมากจะมาจากการจัดการเรียนการสอนไม่ตรงกับความต้องการและสถานภาพของผู้เรียน นอกจากนี้ยังได้

ศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาเวียดนามสำหรับชาวไทยจากผู้เชี่ยวชาญหรือผู้มีประสบการณ์ในการสอนภาษาเวียดนาม เพื่อนำมาปรับใช้ในการจัดการเรียนการสอนหลักสูตรที่สร้างขึ้นได้ผ่านกระบวนการอย่างมีระบบ 4 ระยะ ดังนี้

ระยะที่ 1 การศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ผู้วิจัยได้ศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ได้แก่ แนวคิดและกระบวนการในการพัฒนาหลักสูตร การศึกษาหลักสูตรภาษาเวียดนามสำหรับชาวไทยที่นักการศึกษา ได้จัดทำไว้แล้ว การศึกษาความต้องการพื้นฐานของผู้เรียนที่เป็นกลุ่มทดลอง รวมทั้ง ความสนใจและข้อมูลทางวัฒนธรรม การศึกษาวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาต่างประเทศ และการจัดการเรียนการสอนภาษาเวียดนามสำหรับชาวไทย จากตำราและผู้เชี่ยวชาญ โดยการดำเนินการตามวิธีการ ดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดในการพัฒนาหลักสูตรของ สงัด อุทรานันท์ (2532) ที่กล่าวไว้ว่า การวิเคราะห์ข้อมูลพื้นฐานเพื่อพัฒนาหลักสูตร จำเป็นต้องคำนึงถึงข้อมูลพื้นฐานของหลักสูตรคือ ข้อมูลทางด้านประวัติและปรัชญาการศึกษา ข้อมูลเกี่ยวกับผู้เรียนและทฤษฎีการเรียนการสอน

ระยะที่ 2 การพัฒนาหลักสูตร ผู้วิจัยได้นำความรู้จากการศึกษาข้อมูลขั้นพื้นฐานมาเป็นกรอบในการพัฒนาหลักสูตร เพื่อให้ได้หลักสูตรที่มีคุณภาพ เหมาะสม และตรงกับความต้องการของผู้เรียน ผู้วิจัยได้นำแนวคิดของ ทาดา (Tada) มาใช้เป็นกรอบในการพัฒนาหลักสูตร ซึ่ง สงัด อุทรานันท์ (2532) ได้กล่าวไว้ว่า การพัฒนาหลักสูตรเริ่มจากการวิเคราะห์ข้อมูล ขั้นพื้นฐาน การกำหนดความมุ่งหมายของหลักสูตร การคัดเลือกและการจัดเนื้อหาสาระและ ประสบการณ์เรียนรู้ การกำหนดมาตรฐานการวัดและประเมินผล การนำหลักสูตรไปใช้ การประเมิน ผลการใช้หลักสูตรและการปรับปรุงแก้ไขหลักสูตร เมื่อได้โครงสร้างของหลักสูตรที่ประกอบด้วย เหตุผลและความจำเป็นของหลักสูตร หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระ กิจกรรมและประสบการณ์การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผล การเรียนการสอน ผู้วิจัยได้นำหลักสูตรที่สร้างขึ้นไปให้ผู้เชี่ยวชาญประเมินความสอดคล้องเหมาะสม เพื่อดูว่าหลักสูตรมีคุณภาพและเหมาะสมที่จะนำไปใช้หรือไม่ ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดเกี่ยวกับ การประเมินหลักสูตรก่อนนำไปใช้ของ บุญชม ศรีสะอาด (2546) ที่กล่าวไว้ว่า การประเมินหลักสูตรเป็นกิจกรรมในกระบวนการพัฒนาหลักสูตรที่มีความสำคัญมากช่วยให้การพัฒนาหลักสูตรเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ ครบวงจรของการพัฒนาหลักสูตร การประเมินหลักสูตรหมายถึง การพิจารณา เปรียบเทียบ และตัดสิน เกี่ยวกับองค์ประกอบต่างๆ ในระบบหลักสูตรว่า มีความสัมพันธ์กันอย่างไร มีความสอดคล้องระหว่างมาตรฐาน ความมุ่งหวัง และการปฏิบัติจริง เพียงใด หลักสูตรนั้นมีประสิทธิภาพเพียงใด มีผลกระทบอย่างไร ทั้งนี้

เพื่อจะนำข้อมูลดังกล่าว มาใช้ปรับปรุงหลักสูตรนั้นให้ดีขึ้น การพัฒนาหลักสูตรจะขาดการประเมินหลักสูตรไม่ได้เลย และสอดคล้องกับแนวคิดของ สุนีย์ ภูพันธ์ (2546) ที่ได้กล่าวว่า การประเมินหลักสูตรมีจุดประสงค์ เพื่อพิจารณาโครงสร้างหลักสูตร ความเป็นไปได้ ความเหมาะสม สมควรจะดำเนินการต่อไป หรือไม่มีข้อบกพร่องที่ควรแก้ไขอย่างไรบ้าง รวมถึงการพิจารณาคุณภาพของผลผลิตว่ามีคุณภาพ หรือมีลักษณะตรงตามวัตถุประสงค์ที่ตั้งไว้ในหลักสูตรหรือไม่ รวมถึงพิจารณาผลกระทบที่จะเกิดขึ้น อีกด้วย ทั้งนี้ผู้วิจัยได้เสนอหลักสูตรให้ผู้เชี่ยวชาญประเมิน พบว่าผลการประเมินหลักสูตรมีความสอดคล้องเหมาะสม มีผลการประเมินความสอดคล้องของหลักสูตรเฉลี่ย 0.92 และผลการประเมินความเหมาะสมเฉลี่ย 4.18 สามารถนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนภาษาเวียดนามสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้

ระยะที่ 3 การใช้หลักสูตร หลังจากได้หลักสูตรที่ผ่านการหาคุณภาพแล้ว ผู้วิจัยได้พัฒนา เครื่องมือ เพื่อประกอบการใช้หลักสูตร คือ แผนการจัดการเรียนการสอนภาษาเวียดนามเบื้องต้น แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาเวียดนามเบื้องต้น ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียน แบบเรียนภาษาเวียดนาม และแบบวัดเจตคติของผู้เรียนต่อการจัดการเรียนการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้น เครื่องมือทั้งหมดได้ผ่านการหาคุณภาพและสามารถนำไปใช้ได้ โดยแผนการจัดการเรียนการสอนจะเน้นเนื้อหาไปที่การสื่อสารในชีวิตประจำวัน โดยจัดการเรียนการสอนตามขั้นตอนการสอนภาษาเพื่อการสื่อสาร โดยเริ่มจากขั้นเสนอ เนื้อหา (Presentation) ขั้นการฝึก (Practice) และขั้นการใช้ภาษาเพื่อการสื่อสาร (Production) (สมิตรา อังวัฒนากุลม, 2540) พบว่า ได้ผลดีเพราะนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ได้ทำการฝึกฝน และลองใช้จริงทำให้สามารถจำได้อย่างถาวร ในการสอนภาษาเวียดนามสำหรับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 นั้น ผู้วิจัย ได้ใช้สัทอักษรมาเป็นสัญลักษณ์ในการช่วยจำ เพราะผู้เรียนไม่สามารถที่จะอ่านหรือเขียนภาษาเวียดนามได้ ผู้เรียนจึงสามารถอ่านคำศัพท์และศึกษาได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของ สมพงษ์ วิหยศักดิ์พันธุ์ (2545) ที่กล่าวว่า การเขียนอักษรช่วยจำ เนื่องจากการเรียนระยะแรก ผู้เรียนไม่สามารถเขียนภาษาได้ ผู้สอนจำเป็นต้องแนะนำให้ผู้เรียนรู้จักการใช้อักษรแทนเสียง ที่ใกล้เคียงกับเสียงจริงมากที่สุด วิธีที่ดีคือ ให้ใช้อักษรของภาษาแม่ตามเสียง เมื่อหาคุณภาพ ของเครื่องมือและปรับปรุงเรียบร้อยแล้ว ผู้วิจัยได้นำแผนการสอนไปทดลองสอน (Try Out) กับกลุ่มนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างจำนวน 30 คน โดยสอนครบทั้ง 10 แผน เป็นเวลาทั้งหมด 30 ชั่วโมง พบว่าผู้เรียนให้ความสนใจและกระตือรือร้นในการเรียน หลังจากนั้นผู้วิจัยได้นำแผนการจัดการเรียนการสอนไปใช้กับกลุ่มตัวอย่าง โดยให้

ผู้เรียนทำแบบทดสอบก่อนเรียน จำนวน 30 ข้อ โดยใช้เวลา 1 คาบ หลังจากนั้นจัดการเรียนการสอนตามแผนจนครบ ผลการสอนพบว่า ผู้เรียนให้ความสนใจและให้ความร่วมมือในการเรียนดีมาก และผู้เรียนส่วนมากสามารถทำความเข้าใจกับไวยากรณ์ในภาษาเวียดนาม และจำคำศัพท์ได้ดีแต่จะมีปัญหาเรื่องการออกเสียงสอดคล้องกับแนวคิดของชนิก้า คำพุ่ม (2545) ที่ได้กล่าวไว้ว่า อิทธิพลของภาษาแม่ที่มีต่อภาษาที่สองจะเห็นได้ชัดเจนในการออกเสียงซึ่งพบว่าผู้เรียนมีปัญหาการออกเสียงภาษาที่สองที่มีความแตกต่างหรือไม่มีหน่วยเสียงในภาษาแม่

2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนของนักเรียน มีพัฒนาการอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากผลการวิจัยพบว่า ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนที่ได้รับการพัฒนาโดยใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามที่ผู้วิจัยพัฒนาขึ้นมีลักษณะสูงขึ้นตลอดการทดลองและคะแนนเฉลี่ยของผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตั้งแต่ก่อนเรียน ระหว่างเรียน และหลังเรียนของนักเรียนสูงขึ้นอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ แสดงให้เห็นว่าหลักสูตรได้มาตรฐาน และมีคุณภาพดีพอในการนำไปใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 ทั้งนี้เป็นเพราะผู้วิจัยได้พัฒนาหลักสูตรขึ้นมาจากการศึกษาข้อมูลพื้นฐาน ทั้งจากแนวคิดของนักการศึกษา ความต้องการและข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียน การศึกษาจากตำราและครูผู้สอนภาษาเวียดนามสำหรับชาวไทย ที่มีความเชี่ยวชาญ และหลักสูตรมีองค์ประกอบที่สำคัญดังนี้ เหตุผลและความจำเป็นของหลักสูตร หลักการของหลักสูตร จุดมุ่งหมายของหลักสูตร เนื้อหาสาระ กิจกรรมและประสบการณ์การเรียนการสอน สื่อการเรียนการสอน และการวัดและประเมินผลการเรียนการสอน (สงัด อุทรานันท์, 2532) ผู้วิจัยได้ใช้ วิธีการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารมาเป็นหลักในการจัดการเรียนการสอน

ผู้วิจัยได้นำหลักสูตรมาใช้กับนักเรียนได้ให้อาจารย์ที่ปรึกษาและผู้ทรงคุณวุฒิ ตรวจสอบเนื้อหา รูปแบบ ขั้นตอนก่อนทดลองใช้ อีกทั้งได้ทำการทดลองใช้กับนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 4 จำนวน 30 คน แล้วนำไปปรับแก้ไขให้สมบูรณ์ ก่อนทำการทดลองใช้กับกลุ่มจริงในชั้นเรียนทำให้นักเรียนสามารถเรียนรู้เนื้อหาและฝึกทักษะได้ ผลการวิจัยพบว่า นักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังพัฒนาสูงขึ้นกว่าก่อนพัฒนาอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยที่กล่าวมาแล้วนั้นสรุปได้ว่าการสอนโดยใช้หลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนมีพัฒนาการที่สูงขึ้นตามระยะเวลาที่ผ่านมา

3. นักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้น

ผู้วิจัยได้สร้างแบบวัดเจตคติต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาเวียดนามให้นักเรียนประเมินหลังจากเรียนด้วยหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นครบทุกเนื้อหาแล้วผลการประเมินพบว่านักเรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้น อยู่ในระดับดีมาก โดยมีค่าเฉลี่ย 4.80 คะแนน และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน 0.27 คะแนน เพราะการเรียนด้วยหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นได้จัดตามขั้นตอนที่ผู้วิจัยกำหนดไว้ ได้แก่ ขั้นตอนการนำเสนอ ขั้นนำเสนอเนื้อหา ขั้นฝึกภาษา และขั้นแสดงภาษาที่ฝึกเป็นผลงาน ซึ่งเปิดโอกาสให้นักเรียนได้มีส่วนร่วมในห้องเรียน กล้าแสดงออกในกระบวนการจัดการเรียนการสอน มีภาพประกอบอธิบายคำศัพท์ และสถานการณ์ต่างๆ ทำให้นักเรียนสามารถเข้าใจได้ง่าย ดังนั้น นักเรียนจึงมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนมากขึ้นซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา (2549) ได้ทำการวิจัยการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนและเจตคติต่อวิชาภาษาจีนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4 โรงเรียนเทพวิทยฯ จังหวัดราชบุรี ที่สอนโดยใช้วิธีสอนแบบมีส่วนร่วมกับวิธีสอนแบบปกติ ผลการวิจัยพบว่า เจตคติของนักเรียนที่มีต่อวิชาภาษาจีนที่ได้รับการสอนโดยวิธีสอนแบบมีส่วนร่วมสูงกว่านักเรียนที่ได้รับการสอนแบบปกติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากผลการวิจัยการเรียนด้วยหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นทำให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อการจัดการเรียนการสอนภาษาเวียดนาม

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะในการเรียนการสอน

1.1 ในการพัฒนาหลักสูตรภาษาเวียดนามเบื้องต้นนั้น ต้องศึกษาข้อมูลพื้นฐานของผู้เรียนอย่างละเอียดโดยเฉพาะความต้องการเพื่อนำมาเป็นข้อมูลพื้นฐานในการพัฒนาหลักสูตรและจัดกิจกรรมการเรียนการสอน

1.2 ควรให้ผู้เรียนได้แสดงความคิดเห็นในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนหรือออกแบบกิจกรรมการเรียนการสอนเพื่อเป็นการกระตุ้นความสนใจของผู้เรียน

1.3 พยายามหลีกเลี่ยงการใช้ภาษาไทยมาเป็นสื่อในการสอน พยายามใช้ภาษาเวียดนามให้มากที่สุด แต่ถ้าหากต้องอธิบายในสิ่งที่ผู้เรียนไม่สามารถเข้าใจได้ด้วยภาษาเวียดนามจึงใช้ภาษาไทยแทนได้

1.4 ควรมีการสอดแทรกวัฒนธรรม และวิถีการดำเนินชีวิตของชาวเวียดนามไว้ในบทเรียนมากขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนได้สัมผัสความเป็นเวียดนาม และรู้สึกว่าเป็นตนเองเป็นส่วนหนึ่งของประชาคมอาเซียน

1.5 ในการสอนแต่ละคาบควรแบ่งเวลาพักเพื่อให้ผู้เรียนรู้สึกผ่อนคลาย และไม่เครียดจนเกินไป ควรหาสำนวน หรือสุภาษิตสั้นๆ ในภาษาเวียดนาม ถามตอบกับผู้เรียน

2. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัย

2.1 ควรมีการพัฒนาหลักสูตรภาษาเวียดนามสำหรับชาวไทยในระดับกลางและระดับสูง และเพิ่มการส่วนของทักษะเขียนและการอ่านภาษาเวียดนาม

2.2 ควรทำการศึกษาวิจัยกับกลุ่มตัวอย่างที่หลากหลาย มีอายุแตกต่างกัน และมาจากหลากหลายอาชีพ

2.3 ควรมีแบบวัดความสามารถในการใช้ภาษาเวียดนามเพื่อทดสอบความสามารถของผู้เรียนก่อน ก่อนที่จะนำมาเป็นกลุ่มทดลองเพื่อที่จะได้ทราบระดับความสามารถทำให้ง่ายต่อการจัดการเรียนการสอน

บรรณานุกรม

- บุญชม ศรีสะอาด. (2545) **วิธีการสร้างสถิติสำหรับการวิจัย**. พิมพ์ครั้งที่ 6. กรุงเทพฯ: สุวีริยาสาส์น.
- ชนิกา คำพุทธ. (2545). **การศึกษาการใช้ภาษาไทยของนักศึกษาจีนวิชาเอกภาษาไทยชั้นปีที่ 4 สถาบันชนชาติยูนาน สาธารณรัฐประชาชนจีน**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
- ภัทรา ปิณฑะแพทย์. (2549). **การวิเคราะห์องค์ประกอบของคำลงท้ายภาษาเวียดนาม**. วิทยานิพนธ์ศิลปศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชาภาษาศาสตร์ประยุกต์ มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์
- วิรัช วงศ์ภินันท์วัฒนา. (2549). **การพัฒนาหลักสูตรภาษาไทยเบื้องต้นสำหรับชาวต่างประเทศที่เน้นการเรียนรู้ตามสภาพจริง**. วิทยานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน มหาวิทยาลัยขอนแก่น
- สังต์ อุทรานันท์. (2532). **พื้นฐานการพัฒนาหลักสูตร**. กรุงเทพฯ: มิตรสยาม.
- สมพงษ์ วิทย์ศักดิ์พันธุ์. (2545). **คู่มือการสอนภาษาไทยเบื้องต้นในบริบทไทยศึกษาสำหรับชาวต่างชาติ**. เชียงใหม่ : โรงพิมพ์มิ่งเมือง.

- สุนีย์ ภูพันธ์. (2546). **แนวคิดพื้นฐานการสร้างและการพัฒนาหลักสูตร**. เชียงใหม่:
ห้างหุ้นส่วนจำกัดเชียงใหม่.
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2540). **วิธีสอนภาษาอังกฤษ**. กรุงเทพฯ : จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Nguyễn Tương Lai. (2000). **Sách Học Tiếng Thái**. Trường Đại Học Xã Hội và
Nhân Văn, Đại học Quốc Gia Hà Nội.
- Master Plan on ASEAN Connectivity. (2011). **Jakarta: ASEAN Secretariat**.
Retrieved from <http://www.aseansec.org/wp-content/uploads/2013/06/MPAC.pdf>
- Taba, H. (1962). **Curriculum development: Theory and practice**. New York:
Brace and World.
- Tyler, R. W. (1949). **Basic principles of curriculum and instruction**. Chicago:
The University of Chicago Press.